

Številka: 018-033/2026-33

Datum: 30. 6. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 in naslednji; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Igorja Luzarja, kot predsednika senata ter mag. Zlate Jerman in Sama Červeka, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Dobava in namestitvev ter vzdrževanje medicinske opreme, medicinskih naprav, aparatov in sistemov za Urgentni kirurški blok v objektu UKC DTS pritličje, faza 3b in faza 3c*« v sklopu 25 »*Angiografski intervencijski C-lok za hibridno OP*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj Arbor Medical d.o.o., Mariborska cesta 85, Orehova vas, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Potočnik in partnerke, o.p., d.o.o., Slovenska cesta 54, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Urad Republike Slovenije za nadzor, kakovost in investicije v zdravstvu, Ulica Ambrožiča Novljana 7, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 30. 6. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugodi in se razveljavi odločitev naročnika kot izhaja iz točke 2 dokumenta št. 4300-16/2021-2718-505 »*Odločitev*« z dne 3. 2. 2026.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 34.161,20 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.
3. Vlagatelju se na njegov račun vrne preostanek založenega zneska predujma za izdelavo strokovnega mnenja, tj. znesek v višini 500,00 EUR.

Obrazložitev:

Naročnik je obvestilo o javnem naročilu na Portalu javnih naročil objavil dne 16. 9. 2025, pod št. objave JN007255/2025-EUe16/01, s popravkom in istega dne tudi v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 604920-2025, s popravkom. Naročnik izvaja odprti postopek v skladu s 40. členom Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in naslednji; v nadaljevanju: ZJN-3). Naročnik je javno naročilo razdelil na 35 sklopov.

Naročnik je dne 17. 12. 2025 na Portalu javnih naročil pod št. objave JN007255/2025-ODL/02 objavil dokument »*Odločitev*« z dne 17. 12. 2025, s katerim je predmetno javno naročilo v sklopu 25 »*Angiografski intervencijski C-lok za hibridno OP*« (v nadaljevanju: sklop 25) oddal vlagatelju, nato pa dne 31. 12. 2025 pod št. objave JN007255/2025-ODL/02-P01 dokument »*Razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila za sklop 25: Angiografski intervencijski C-lok za hibridno OP*« z dne 31. 12. 2025, s katerim je predhodno odločitev o oddaji naročila v sklopu 25 razveljavil, postopek oddaje javnega naročila pa vrnil v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb. Dne 12. 1. 2026 je nato naročnik na Portalu javnih naročil pod št. objave JN008356/2025-ODL/03 objavil dokument »*Odločitev*« z dne 10. 1. 2026, s katerim je javno naročilo v sklopu 25 ponovno oddal vlagatelju. Zoper navedeno odločitev je ponudnik Siemens Healthcare d.o.o., Ljubljana dne 22. 1. 2026 vložil zahtevek za revizijo. Naročnik je dne 3. 2. 2026 sprejel dokument »*Odločitev*«, ki ga je dne 6. 2. 2026 objavil na Portalu javnih naročil pod št. objave JN008356/2025-ODL/04. Z njim je prejetemu zahtevku za revizijo ugodil in odločitev z dne 10. 1. 2026, s katero je javno naročilo v sklopu 25 oddal vlagatelju, razveljavil. Kot navaja, je po ponovnem pregledu ponudbene dokumentacije ponudnika, ki mu je oddal javno naročilo (tj. vlagatelja), ugotovil, da njegova ponudba ni dopustna. Pojasnil je, da je zahteva iz vrstice 91, določena v okviru zahtev za slikovni sistem in akvizicijsko delovno postajo v dokumentu »*Opisi opreme_Faza 3c-250828*«, zavihek »*Angiograf*« (v nadaljevanju: zahteva 91), skladno s katero mora sistem omogočati pulzno fluoroskopijo z ločljivostjo 2k in globino vsaj 12 bit, opredeljena kot samostojna zahteva, ločeno od zahtev, ki se nanašajo na detektor, zato dokazovanje izpolnjevanja te zahteve zgolj s podatkom o detektorski matriki ne more predstavljati verodostojnega dokazila o izpolnjevanju fluoroskopske ločljivosti v realnem času. Dalje je pojasnil, da vlagatelj v svoji ponudbi ni predložil podatka o ločljivosti/matriki pulzne fluoroskopije oz. tega ni izkazal z verodostojnim dokazilom proizvajalca, kot je bilo zahtevano v razpisni dokumentaciji. Pojasnil je tudi, da iz predložene ponudbene dokumentacije vlagatelja v nobenem primeru ne izhaja izrecna potrditev proizvajalca, da ponujeni sistem v fluoroskopskem načinu omogoča pulzno fluoroskopijo z ločljivostjo 2k in globino vsaj 12 bit oz. potrditev o »2k pulzni fluoroskopiji« za ponujeni sistem, zato izpolnjevanja zahteve 91 ne more šteti za izkazano. Ker je ocenil, da zahteva ni izkazana z zahtevanimi verodostojnimi dokazili, je ponudbo vlagatelja štel za nedopustno. Javno naročilo v sklopu 25 je zato oddal ponudniku Siemens Healthcare d.o.o., Letališka cesta 29C, Ljubljana, za ponudbo katerega je ugotovil, da je dopustna (v nadaljevanju: izbrani ponudnik).

Zoper navedeno odločitev je vlagatelj vložil zahtevek za revizijo z dne 18. 2. 2026 (v nadaljevanju: zahtevek za revizijo), v katerem zatrjuje, da izpodbijana odločitev temelji na napačni in nezakoniti ugotovitvi o domnevni nedopustnosti njegove ponudbe; predlaga, da se razveljavi, zahteva tudi povrnitev stroškov pravnega varstva.

Vlagatelj navaja, da je naročnik v izpodbijani odločitvi zavzel stališče, da je zahteva glede pulzne fluoroskopije samostojen tehničen parameter, ki bi moral biti v proizvajalčevi tehnični dokumentaciji potrjen z izrecno navedbo, da sistem omogoča »2k« fluoroskopijo, in da sklicevanje na detektorsko matriko ter na bitno globino ne predstavlja zadostnega in verodostojnega dokazila o izpolnjevanju te zahteve. Ker dobesednega zapisa ni našel, je zaključil, da vlagatelj zahteve 91 ni izkazal na zahtevan način.

Vlagatelj zatrjuje, da je v svoji ponudbi predložil vsa zahtevana tehnična dokazila, in sicer uradno tehnično dokumentacijo proizvajalca ponujenega sistema (v nadaljevanju: dokument *dok2*), iz katere objektivno in preverljivo izhajajo ključni tehnični parametri, relevantni za presojo izpolnjevanja zahteve 91, tj. ločljivostni razred sistema ter bitna globina. Poudarja, da naročnik ni preveril, ali iz objektivnih tehničnih parametrov sistema in celotne vsebine tehnične dokumentacije izhaja izpolnjevanje zahteve in da razpisna dokumentacija ni zahtevala, da mora biti izpolnjevanje zahteve 91 potrjeno z dobesednim zapisom, ki bi terminološko sovpadal z besedilom razpisne dokumentacije oz. namenskimi zapisi proizvajalca niti ni določila posebnega dokaznega

standarda glede načina potrditve te zahteve. Kot verodostojno dokazilo je določil katalog, prospekt ali drug uraden material proizvajalca, iz katerega je na kakršenkoli način razvidno izpolnjevanje postavljenih tehničnih zahtev. Prav takšno dokumentacijo je vlagatelj predložil. V njej so jasno označene lastnosti (parametri), ki izkazujejo izpolnjevanje zahteve 91 oz. iz nje po vsebini izhajajo vsi relevantni podatki, ki potrjujejo, da ponujeni sistem vlagatelja presega zahtevani ločljivostni razred ter zahtevano bitno globino, zaradi česar bi moral naročnik šteti, da je zahteva 91 izpolnjena. Če bi sledili naročnikovi logiki, bi bilo treba za vsak funkcionalni način delovanja sistema predložiti ločeno, izrecno formulirano proizvajalčevo potrditev z identično terminologijo kot v razpisu, ne glede na to, ali so relevantni tehnični parametri že objektivno razvidni iz uradne specifikacije (na temelju preostalih relevantnih tehničnih lastnosti).

Ker bitna globina presega minimalno zahtevo naročnika in matrika zajema po številu slikovnih elementov očitno presega prag, ki se označuje kot razred 2k, je tehnična sposobnost sistema za zagotavljanje pulzne fluoroskopije v ločljivostnem razredu $\geq 2k$ in z globino vsaj 12 bit že na ravni izvornega zajema in obdelave slikovnih podatkov objektivno potrjena. Upošteva te podatke sistem že po tehnični logiki delovanja digitalne slikovne verige omogoča generiranje in procesiranje slike v zahtevanem ločljivostnem in sivinskem razredu.

Fluoroskopija je način kontinuiranega oz. pulznega zajema rentgenske slike v realnem času. Ni ločen tehnični modul, ki bi imel svojo ločljivost neodvisno od detektorja, temveč je funkcionalni režim iste slikovne verige in vsak fluoroskopski posnetek je rezultat detektorskega zajema (matrika), analogno-digitalne pretvorbe (bitna globina), digitalne obdelave in prikaza. Vsak posamezen fluoroskopski okvir nastane tako, da detektor zajame rentgensko energijo, jo pretvori v digitalni signal in jo posreduje procesni verigi. Kakovost tega okvirja je zato v prvi vrsti določena z dvema temeljnima parametroma, to je s prostorsko ločljivostjo izvornega zajema (detektorska matrika - določa, koliko diskretnih slikovnih točk sistem lahko zazna pri enem zajemu (kapaciteta sistema)) in dinamičnim razponom sivinske diferenciacije (bitna globina - določa, v koliko diskretnih sivinskih nivojih je vsak posamezen piksel kvantiziran). Korelacija med navedenima podatkom je neposredna in tehnično neločljiva. Če sta matrika in bitna globina na ravni, ki ustreza oz. presega $\geq 2k$ in ≥ 12 bit, potem sistem kot celota tehnično omogoča fluoroskopijo v tem razredu. Procesna veriga lahko podatke optimizira, filtrira ali prilagodi kliničnemu protokolu.

Vlagatelj nasprotuje navedbam naročnika, da detektorska matrika ne opisuje, v kakšni ločljivosti sistem dejansko zajema, obdeluje in prikazuje slike v fluoroskopskem načinu in navedbam, da detektor z matriko 2k še ne pomeni, da sistem zagotavlja 2k ločljivost pri fluoroskopiji. Njegova razlaga je poenostavljena in metodološko zgrešena. Detektorska matrika v sodobnih angiografskih sistemih ni samostojen, izoliran element, temveč temeljni del integrirane slikovne verige, ki vključuje akvizicijo, analogno-digitalno pretvorbo, digitalno procesiranje in prikaz. Je fizični izvor podatkov, ki se v fluoroskopiji zajemajo in nadalje obdelujejo; izhodiščni in odločilni tehnični parameter za presojo, ali sistem omogoča fluoroskopijo v določenem ločljivostnem razredu. Naročnik s svojimi trditvami implicitno napačno predpostavlja, da bi moral ponudnik dodatno dokazovati še specifično konfiguracijo procesiranja slike v točno določenem fluoroskopskem režimu, čeprav takšna zahteva v razpisni dokumentaciji ni bila postavljena. Naročnik prezre tudi pomen bitne globine, ki neposredno vpliva na kakovost fluoroskopske slike, zlasti na kontrastno ločljivost in možnost zaznavanja subtilnih razlik v sivinskih vrednostih.

Vlagatelj za neutemeljeno označuje navedbo naročnika, da je zahteva 91 v razpisni dokumentaciji opredeljena kot samostojna zahteva, ločena od zahtev, ki se nanašajo na detektor, zaradi česar naj dokazovanje izpolnjevanja zahteve 91 zgolj s podatkom o detektorski matriki ne bi moglo predstavljati verodostojnega dokazila o izpolnjevanju fluoroskopske ločljivosti v realnem času. Takšna razporeditev zahtev v razpisni dokumentaciji ima zgolj sistematično in preglednostno

funkcijo, ne pa tehnično-vsebinskega pomena, ki bi med posameznimi elementi slikovne verige vzpostavljala popolno dokazno ločnico.

Vlagatelj navaja, da bi moral naročnik, v kolikor je dvomil v izpolnjevanje zahteve 91, skladno z drugim odstavkom 89. člena ZJN-3 in skladno z izrecno pridržano obveznostjo, določeno v dokumentu *Razpisna dokumentacija*, poglavje 2. *Tehnične specifikacije predmeta javnega naročila*, točki 2. *Zahteve glede izkaza tehničnih lastnosti ponujene opreme* (v nadaljevanju: poglavje 2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), pred izločitvijo vlagateljeve ponudbe najprej preveriti obstoj in vsebino podatkov, ki jih je vlagatelj že predložil v ponudbi, ter po potrebi zahtevati pojasnila oz. dodatna dokazila, ki bi omogočila nedvoumno presojo tehničnih zmogljivosti sistema. Takšno pojasnilo ne bi predstavljalo posega v ponudbo v nasprotju s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3, temveč bi pomenilo zakonito in dopustno preverjanje že zatrjevanih ter z uradno proizvajalčevo dokumentacijo izkazanih tehničnih lastnosti ponujenega sistema. Ker naročnik tako ni ravnal, je kršil določila lastne razpisne dokumentacije, drugi odstavek 89. člena ZJN-3 in načelo sorazmernosti. Opozarja na potrebno razlikovanje med nedopustnim naknadnim dopolnjevanjem ponudbe v delu tehničnih specifikacij ter dopustnim preverjanjem resničnosti že podanih navedb in dokazil, iz vsebine katerih že izhaja izpolnjevanje zahteve. Morebiten poziv na pojasnilo bi v konkretnem primeru pomenil zgolj potrditev tehničnega vidika že ponujene rešitve, ne pa spremembe predmeta ponudbe.

Izpostavlja, da je naročnik v istem postopku že dvakrat ugotovil, da je njegova ponudba tehnično ustrezna in mu javno naročilo tudi oddal, po pritiskih konkurenčnega ponudnika pa je svojo presojo spremenil in zavzel diametralno nasprotno stališče. Takšno ravnanje objektivno vzbuja resen dvom v zakonitost in nepristranskost njegove presoje.

Vlagatelj v izkaz navedb o tem, da je zahteva 91 tehnično in dokazno izpolnjena že na podlagi predložene proizvajalčeve dokumentacije ter da naročnik za nasproten zaključek nima podlage, predlaga imenovanje izvedenca ustrezne stroke, ki bo potrdil, da podatek o detektorski matriki najmanj 2480 × 1900 in 16-bitni bitni globini po pravilih stroke pomeni, da sistem razpolaga z izvorno ločljivostno in dinamično kapaciteto, ki omogoča pulzno fluoroskopijo v ločljivostnem razredu $\geq 2k$ in z globino vsaj 12 bit. Pojasnil bo, da fluoroskopija kot način delovanja uporablja podatke, ki jih generira detektor, ter da brez ustrezne detektorske matrike in zadostne bitne globine zahtevane ločljivosti in dinamičnega razpona v realnem času sploh ni mogoče doseči. Potrdil bo tudi, da pojem »2k« v odsotnosti normativne definicije v razpisni dokumentaciji v stroki pomeni ločljivostni razred, ki se presoja na podlagi objektivno merljivih parametrov, kot so število slikovnih elementov in bitna globina, ne pa na podlagi terminološke formulacije v katalogu proizvajalca. Predlaga tudi zaslišanje svojega zakonitega zastopnika, ki bo lahko izpovedal o predstavljenih navedbah.

Vlagatelj, kot podporni dokaz že predloženim ter vsebinsko, po njegovem zatrjevanju, zadostnim dokazilom iz predložene ponudbe, zahtevku za revizijo prilaga sodno overjeno izjavo proizvajalca ponujenega aparata z dne 27. 1. 2026, s katero slednji izrecno potrjuje, da je zahteva 91 izpolnjena. Poudarja, da izjava proizvajalca ne spreminja predmeta ponudbe, ne uvaja nove tehnične lastnosti in ne nadomešča manjkajočega dokazila, temveč zgolj eksplicitno potrjuje tisto, kar iz tehničnih specifikacij že objektivno izhaja.

Vlagatelj navaja še, da sta v Republiki Sloveniji že nameščena dva tehnično zelo primerljiva angiografska sistema, zato bi lahko naročnik, v primeru strokovnega dvoma glede zanesljivosti ali zmogljivosti sistema v fluoroskopskem načinu, napravil poizvedbo pri referenčnih naročnikih.

Naročnik je vlagateljev zahtevek za revizijo, skladno z drugim odstavkom 27. člena ZPVPJN, dne 20. 2. 2026 posredoval izbranemu ponudniku v izjasnitev. Izbrani ponudnik se je do navedb

vlagatelja v zahtevku za revizijo opredelil z vlogo z dne 23. 2. 2026, v kateri njegovim navedbam nasprotuje. Navaja, da sta matrika detektorja in matrika fluoroskopije dva različna termina in dve popolnoma različni stvari. Matrika detektorja je številka, ki pove, na koliko majhnih delčkov je razdeljeno aktivno detektorsko polje, ki zaznava rentgensko svetlobo in jo spremeni v električne signale (gre za statično lastnost neke komponente sistema). Podatek o matriki fluoroskopije pa pove, največ koliko majhnih delčkov sestavlja sliko fluoroskopije, ki jo vidi uporabnik sistema. Glede na dejstvo, da je fluoroskopija proces zagotavljanja žive slike na osnovi rentgenske svetlobe, gre torej za posledico dinamičnega procesa. V nasprotju z navedbami vlagatelja to ni pogled izbranega ponudnika, ki bi naj ga vsilil naročniku ampak strokovnjaku splošno znano dejstvo, ki ga vlagatelj v tekstu revizijskega zahtevka potrdi večkrat tudi sam. Navaja, da že iz navedb vlagatelja izhaja, da matrika detektorja ne more biti edino merilo za matriko fluoroskopije, če tudi vlagatelj pravi, da gre signal v procesno verigo, v kateri se s signalom lahko in mora zgoditi marsikaj, preden sistem omogoči prikaz slike fluoroskopije. Z matriko detektorja so podane samo teoretične možnosti, nikjer pa vlagatelj ne dokaže, da je obdelavo take verige zmožen tudi sistem procesiranja ponujenega aparata. Matrika detektorja $\geq 2k$ je potreben pogoj za 2k fluoroskopijo, vendar pa nikakor ne velja, da bi bil hkrati zadosten pogoj.

Izbrani ponudnik pojasnjuje, da je institut pojasnila po drugem odstavku 89. člena ZJN-3 namenjen razjasnitvi nejasnih podatkov iz ponudbe, ne pa nadomeščanju manjkajočih dokazil ali naknadnemu izkazovanju tehničnih lastnosti, ki iz ponudbe niso razvidne. V obravnavanem primeru je bistveno vprašanje, ali je sporna zahteva sploh bila izkazana, ne pa, ali je določen podatek nejasen. Navaja, da določba naročnika glede pozivanja ne pomeni neomejene pravice ponudnika do naknadnega dokazovanje tehničnih lastnosti, saj bi takšno ravnanje pomenilo nedopustno dopolnjevanje tehničnega dela ponudbe.

Poudarja, da izjava proizvajalca, ki jo vlagatelj prilaga šele v postopku pravnega varstva, predstavlja nov dokaz o izpolnjevanju tehnične zahteve, ki ob oddaji ponudbe ni bil predložen. Dokazilo potrjuje, da zahtevana funkcionalnost v ponudbi ni bila jasno in nedvoumno izkazana, kar s svojim ravnanjem implicitno priznava tudi vlagatelj. Dopustiti naknadno predložitev izjave proizvajalca šele v fazi pravnega varstva bi pomenilo obid določb ZJN-3. Ponudnik, ki bi mu bilo dopuščeno naknadno izkazovanje tehnične lastnosti, ki iz ponudbene dokumentacije ni bila razvidna, bi bil postavljen v ugodnejši položaj.

Meni tudi, da sklicevanje vlagatelja na dejstvo, da sta v Republiki Sloveniji nameščena dva primerljiva sistema, ni relevantno. Poudarja, da so njegove navedbe o domnevni »neutemeljeni pritiski« in celo o »nezakonitem pritisku konkurenčnega ponudnika« popolnoma neutemeljene, pavšalne in brez vsakršne dokazne podlage. Z njimi skuša vlagatelj ustvariti dvom o integriteti postopka tam, kjer za to ni dejanske osnove. Dejstvo, da je naročnik svojo odločitev spremenil, ne pomeni nezakonitega ravnanja, temveč ravno nasprotno – pomeni izvrševanje njegove dolžnosti zagotavljanja zakonitosti postopka. Če je naročnik ob ponovnem pregledu ugotovil, da ponudba vlagatelja ne izkazuje izpolnjevanja zahteve, je bil dolžan svojo prvotno odločitev popraviti. To ni rezultat kakršnegakoli pritiska, temveč rezultat ponovne, pravilne in zakonite presoje.

Dodaja, da iz 89. člena ZJN-3 izhaja diskrecijska pravica naročnika pozivati na pojasnila, ne pa njegova procesna dolžnost. Sklicevanje vlagatelja na »vnaprej pridržano obveznost« iz razpisne dokumentacije ne vzpostavlja avtomatične dolžnosti poziva, ampak naročniku le omogoča tako ravnati.

V izkaz navedenega izbrani ponudnik predlaga imenovanje izvedenca ustrezne stroke, ki bo lahko izpovedal, da so njegove navedbe o delovanju radiološkega sistema oz. fluoroskopije strokovno in znanstveno pravilno obrazložene.

Vlagatelj je na naročnika dne 26. 2. 2026 naslovil dopis v zvezi z dokumentom, ki ga je od njega na portalu eRevizija prejel dne 25. 2. 2026. Navaja naj naročnik, v kolikor je njegovemu zahtevku za revizijo dejansko ugodil, na portal eRevizija nemudoma naloži pravilno in vsebinsko ustrezno odločitev o ugoditvi zahtevku za revizijo, skladno z 28. členom ZPVPJN. V kolikor pa temu ni tako in naročnik s tem dokumentom vztraja pri že sprejeti odločitvi o oddaji javnega naročila, naj se dopis šteje kot vlagateljeva opredelitev do navedb naročnika v smislu šestega odstavka 29. člena ZPVPJN. Vlagatelj zahteva tudi povrnitev nadaljnjih stroškov pravnega varstva.

Naročnik je z odločitvijo z dne 2. 3. 2026 zahtevek za revizijo vlagatelja zavrnil, posledično pa je zavrnil tudi njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo).

Naročnik najprej poudarja, da s spremembo odločitve skrbi za zagotavljanje zakonitosti postopka. Zaradi zagotavljanja boljše oskrbe pacientov in v izogib nastanku znatnih finančnih posledic zaradi nezmožnosti dokončanja gradbenih del v okviru pogodbenih rokov si želi čim hitrejšo oddajo javnega naročila. Glede na dosedANJI tek predmetnega postopka se mu zdi »naravnost smešno«, da mu vlagatelj očita, da se trudi izbrati dražjo ponudbo. Meni, da vlagatelj preusmerja pozornost iz vprašanja glede izpolnjevanja tehničnih zahtev na neutemeljene in neizkazane očitke o domnevnem vplivu.

Naročnik navaja, da v konkretnem primeru ne gre za situacijo, kjer bi bile v ponudbeni dokumentaciji vlagatelja nejasnosti ali dvoumni podatki, pač pa gre za vprašanje, ali je bila sporna zahteva iz razpisne dokumentacije z dokazili, predloženimi v ponudbi vlagatelja, izkazana. Navaja, da je ob ponovnem pregledu vlagateljeve ponudbe prišel do spoznanja, da gre na ravni sistema zgolj za simuliranje izpolnjevanja sporne zahteve na način, da kateri izmed posameznih delov ponujenega sistema izpolnjuje zahteve naročnika, glede delovanja sistema kot celote pa o tem naročnik ni našel prepričljivega dokazila. Ker iz ponudbe izpolnjevanje sporne zahteve ne izhaja, vlagatelja ni smel pozivati k pojasnilu, saj za to ni imel podlage. Čeprav je razpisna dokumentacija določala, da bo naročnik v primeru nejasnosti ali manjkajočih dokazil ponudnika pozval na dopolnitev oz. pojasnilo, meni, da takšna določba ne pomeni neomejene pravice ponudnika do naknadnega dokazovanja tehničnih lastnosti. Če določena funkcionalnost iz ponudbe ni razvidna, naročnik ni dolžan ponudnika pozivati, da jo šele naknadno izkaže, saj bi to pomenilo nedopustno dopolnjevanje tehničnega dela ponudbe po poteku roka za oddajo ponudb. Meni, da bi pojasnilo, ki bi na kakršenkoli način izrecno potrdilo izpolnjevanje tehničnih zahtev, pomenilo izkazovanje zahteve, ki ob oddaji ponudbe ni bila dokazana. Naročnik meni, da je ravnal pravilno, ko je vlagateljevo ponudbo prepoznal kot nedopustno, brez, da bi ga pred tem zaprosil za pojasnilo.

Naročnik navaja, da k drugačni odločitvi v tem postopku ne more privedi izjava proizvajalca ponujenega aparata, ki jo vlagatelj prilaga šele v zahtevku za revizijo. Gre za nov dokaz o izpolnjevanju tehnične zahteve, ki ob oddaji ponudbe ni bil predložen in za naknadno izkazovanje tehnične lastnosti, ki iz ponudbe ni bila jasno razvidna. Če bi iz prvotno predložene tehnične dokumentacije jasno izhajalo, da sistem omogoča 2k pulzno fluoroskopijo, dodatna proizvajalčeva izjava sploh ne bi bila potrebna. Navaja, da vlagatelj s svojim pisnim izvajanjem in z naknadno predložitvijo izjave priznava, da je bila naročnikova presoja pravilna. Če bi bilo dopustno ravnanje, da ponudnik šele v fazi pravnega varstva predloži proizvajalčevo potrditev o tehnični lastnosti, ki v ponudbi ni bila izkazana, bi to pomenilo obid določb 89. člena ZJN-3 ter kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov. Poudarja, da želi vlagatelj dokazati, da je bila njegova ponudba že v osnovi pravilna, pri čemer s svojimi obširnimi navedbami prihaja v nasprotje sam s seboj. Dokazno breme izkazovanja tehničnih lastnosti ponujenega sistema je bilo na njegovi strani, saj je moral zahtevane funkcionalnosti izkazati z verodostojnimi dokazili.

Naročnik poudarja, da z vidika presoje izpolnjevanja tehničnih zahtev iz razpisne dokumentacije ni relevantno, da je primerljiv sistem v Republiki Sloveniji že nameščen na dveh lokacijah.

Naročnik zatrjuje, da sta matrika detektorja in matrika fluoroskopije dve različni stvari in ne gre le za terminološki razkorak pri proizvajalcih, kot navaja vlagatelj. Pojasnjuje, kot izbrani ponudnik, kaj pove matrika detektorja in kaj podatek o matriki fluoroskopije. Ker je fluoroskopija proces zagotavljanja žive slike na osnovi rentgenske svetlobe, gre za posledico dinamičnega procesa. Da gre tudi v strokovnem smislu za splošno znano dejstvo, po njegovem mnenju izhaja tudi iz navedb vlagatelja. Naročnik meni, da je z navedbami vlagatelja o tehnični logiki delovanja digitalne slikovne verige potrjena njegova ugotovitev, da sistem ne izpolnjuje tehničnih zahtev iz razpisne dokumentacije. Sistem kot celota očitno nima zahtevanih zmožnosti, ki bi bile omogočene zaradi osnovne matrike detektorja, ko je govora o generiranju/procesiranju slike.

Naročnik glede na pojasnila vlagatelja o nastanku fluoroskopskega okvirja navaja, da matrika detektorja ne more biti edino merilo za matriko fluoroskopije, saj gre, kot trdi tudi vlagatelj, signal v procesno verigo, v kateri se z njim lahko in mora zgoditi marsikaj, preden sistem omogoči prikaz slike fluoroskopije. Z matriko detektorja so tako podane samo teoretične možnosti, vlagatelj pa prepričljivo ne dokaže, da je obdelavo take verige zmožen tudi sistem kot celota (ne zgolj njegov posamezen del). Matrika detektorja $\geq 2k$ je potreben pogoj za 2k fluoroskopijo, a nikakor ne tudi zadosten pogoj, kot želi napačno in zavajajoče prikazati vlagatelj.

Naročnik ima pomisleke glede primerne roka dokončanja postopka, vendar odločitev o imenovanju izvedenca ustrezne stroke prepušča revizijskemu organu.

Naročnik je dne 5. 3. 2026 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo v odločanje.

Vlagatelj se je do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo opredelil z vlogo z dne 6. 3. 2026; zahteva povrnitev nadaljnjih stroškov pravnega varstva (v nadaljevanju: opredelitev do navedb naročnika).

Vlagatelj vztraja, da iz predložene ponudbene dokumentacije izhajajo vsi relevantni tehnični parametri sistema, potrebni za presojo izpolnjevanja sporne zahteve ter da je ob upoštevanju splošno znanih strokovnih dejstev na področju medicinskih slikovnih sistemov jasno, da sistem, ki ga ponuja, izpolnjuje zahtevo 91. Vztraja, da je napačno zatrjevanje naročnika, da bi moralo biti izpolnjevanje zahteve 91 dokazano z izrecnim oz. dobesednim zapisom določene tehnične lastnosti v tehnični dokumentaciji proizvajalca, saj taka zahteva v razpisni dokumentaciji ni bila določena. Izpolnjevanje tehnične zahteve ne izhaja zgolj iz ene same terminološke oznake, temveč iz celote tehničnih parametrov sistema, ki so razvidni iz predložene dokumentacije - iz podatka o detektorski matriki in podatka o bitni globini sistema, ki skupaj predstavljata ključna tehnična parametra digitalne slikovne verige in objektivno izkazujeta zmožljivost sistema za generiranje in procesiranje fluoroskopske slike v zahtevanem ločljivostnem in sivinskem razredu. Če iz tehničnih specifikacij izhajajo parametri, ki objektivno potrjujejo, da sistem razpolaga z zmožljivostmi, ki ustrezajo zahtevanemu ločljivostnemu razredu in zahtevani bitni globini, je treba šteti, da je zahteva izpolnjena, četudi proizvajalec te funkcionalnosti ne označuje z identično terminologijo, kot jo je uporabil naročnik v razpisni dokumentaciji. Poudarja, da naročnik ne zatrjuje, da ponujeni sistem zahteve ne bi izpolnjeval, temveč le, da naj to iz predložene dokumentacije ne bi bilo dovolj jasno razvidno. Izpostavljena podatka ne predstavljata zgolj »teoretične možnosti« brez dokazne vrednosti, ampak je iz njiju mogoče sklepati na zahtevano zmožljivost sistema. V izkaz navedenega vztraja pri zaslišanju izvedenca ustrezne stroke.

Vztraja tudi, da bi ga moral naročnik pozvati k dodatnim pojasnilom oz. dokazilom, ne pa njegove ponudbe neposredno izločiti kot nedopustne. Tak poziv ne bi pomenil nedovoljenega dopolnjevanja ponudbe v smislu šestega odstavka 89. člena ZJN-3, ampak bi bil v obravnavanem primeru v celoti skladen z drugim odstavkom 89. člena ZJN-3, saj bi šlo zgolj za preverjanje in razjasnitev dejanskega stanja glede izpolnjevanja zahteve 91 na podlagi že ponujenega sistema in že zatrjevanih tehničnih lastnosti ter že predloženih tehničnih dokazil.

Pripominja tudi, da je določba v poglavju 2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila kvečjemu tudi nejasna, zaradi česar naročnik toliko bolj ne bi smel izločiti njegove ponudbe zaradi domnevne odsotnosti tehničnih dokazil, ki bi eksplicitno izkazovala izpolnjevanje zahteve 91 - naročnik je namreč na eni strani določil, da morajo ponudniki v ponudbi predložiti dokazila o tehničnih lastnostih ponujenega sistema (kar je vlagatelj storil), na drugi strani pa je hkrati izrecno določil, da bo v primeru, če dokazila ne bodo priložena ali bodo nejasna, ponudnika pozval k dopolnitvi oz. pojasnilu in da bo ponudbe izločil šele po tem, če ponudniki na poziv naročnika zahtevanih dokazil ne bodo priložili. Takšna formulacija razpisne dokumentacije objektivno ustvarja dvom glede tega, ali je bila predložitev vseh dokazil že ob oddaji ponudbe dejansko obvezna oz. ali je naročnik sam predvidel možnost, da se v izkaz ustreznosti ponujenega predmeta dokazila predložijo šele (ali tudi) naknadno v fazi preverjanja ponudb. V skladu z ustaljeno prakso na področju javnega naročanja morebitna nejasnost ali dvoumnost razpisne dokumentacije ne more iti v škodo ponudnika, temveč se mora razlagati v njegovo korist.

Vlagatelj izpostavlja, da ob objavi izpodbijane odločitve kot nedopusten ponudnik ni imel pravice do vpogleda, zato v ponudbo izbranega ponudnika ni mogel vpogledati. Tehnična dokumentacija ponujenega sistema konkurenta ni javno objavljena in vlagatelj njegove ponudbe ni mogel kakorkoli preveriti. Brez krivdnih razlogov na svoji strani ob oddaji revizijskega zahtevka ni razpolagal z nobenimi podatki, ki bi pri njem lahko vzbudili kakršenkoli sum oz. dvom glede nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika, zaradi česar s tem povezanih kršitev tudi ni mogel konkretizirano zatrjevati. Šele tekom predrevizijskega postopka, dne 27. 2. 2026, je vlagatelj neformalno in posredno na trgu na enem izmed sestankov pridobil določene ustne informacije, ki jih je povezal z določenimi tehničnimi značilnostmi ponujenega sistema izbranega ponudnika in na podlagi katerih utemeljeno sklepa in sumi, da je izbrani ponudnik ponudil sistem, ki ne izpolnjuje tehničnih zahtev iz vrstic 78 – 88, določenih v okviru zahtev glede dodatnih potreb za mizo v dokumentu »*Opisi opreme_Faza 3c-250828*«, zavihek »*Angiograf*«, še zlasti pa zahtev iz vrstic 85 in 88. Iz navedenega to vlagatelj uveljavlja sedaj in takoj, ko je zanje izvedel, zato z njihovim navajanjem v tej fazi postopka ni prekludiran v smislu tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN. Če se izkaže, da ponudba izbranega ponudnika ne izpolnjuje tehničnih zahtev razpisne dokumentacije, to pomeni, da je naročnik vlagateljevo ponudbo zaradi domnevne tehnične neustreznosti izločil iz postopka, medtem ko je ponudbo izbranega ponudnika, ki prav tako ne izpolnjuje tehničnih specifikacij, štel za dopustno in mu oddal javno naročilo, kar predstavlja kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov, ki dodatno zahteva razveljavitev izpodbijane odločitve. Vlagatelj v tej fazi postopka na podlagi indicov utemeljeno zatrjuje resen sum, da ponujeni sistem izbranega ponudnika v spornem delu ne izpolnjuje tehničnih zahtev razpisne dokumentacije, zaradi česar njegove ponudbe ni mogoče šteti za dopustno. Predlaga, da Državna revizijska komisija v nadaljevanju postopka v okviru svojih pristojnosti vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika ter preveri, ali iz predložene ponudbe izbranega ponudnika eksplicitno oz. nedvoumno izhaja, da ponujeni sistem izpolnjuje vse zgoraj izpostavljene zahteve in ali je izbrani ponudnik izpolnjevanje teh zahtev izkazal z ustrezno tehnično dokumentacijo. Takšno ravnanje je nujno tudi zaradi zagotovitve učinkovitega pravnega varstva, saj vlagatelj brez vpogleda ne more pridobiti dokazov, ki so v izključni sferi naročnika oz. izbranega ponudnika, hkrati pa se zakonitost izpodbijane odločitve ne more presojati zgolj na podlagi naročnikovih trditev, če obstaja utemeljen sum, da je naročnik kot dopustno sprejel ponudbo, ki tehničnih zahtev ne izpolnjuje oz. jih ne izkazuje. V kolikor bo potrebno, naj Državna revizijska komisija v

postopek pritegne izvedenca ustrezne stroke, ki bo lahko ocenil, ali ponujeni sistem izbranega ponudnika izpolnjuje zahtevane tehnične parametre oz. funkcionalnosti in ali je izpolnjevanje teh zahtev potrjeno s predloženimi dokazili. Za verodostojnost in izkaz resničnosti zatrjevane informacije naj, če se izkaže za potrebno, zasliši tudi člane strokovne komisije naročnika, ki je pregledovala ponudbo izbranega ponudnika in ki bo lahko potrdila, da je ponudba izbranega ponudnika tehnično neustrezna in nedopustna.

Vlagatelj dalje meni, da ravnanja naročnika kažejo na vnaprej oblikovano preferenco do določenega ponudnika, presegajo okvir nepristranskega in objektivnega vodenja postopka javnega naročanja in so v nasprotju z več temeljnimi načeli javnega naročanja.

Podredno poudarja, da se na podlagi 13. člena ZPVPJN v postopku pravnega varstva subsidiarno uporabljajo določbe Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 73/07 – UPB in naslednji; v nadaljevanju: ZPP), ki v tretjem odstavku 286. člena določa, da lahko stranke tudi po prvem naroku za glavno obravnavo navajajo nova dejstva in predlagajo nove dokaze, če jih brez svoje krivde niso mogle navesti prej ali če njihova dopustitev po presoji sodišča ne bi zavlekla reševanja spora. Meni, da sta v obravnavanem primeru izpolnjena oba pogoja. Ob sklicevanju na sodno prakso v zvezi z navedeno določbo ZPP poudarja, da mora Državna revizijska komisija njegove navedbe vsebinsko obravnavati ter preveriti dopustnost ponudbe izbranega ponudnika.

Izpostavlja še, da bi bilo ravnanje naročnika, ki bi, v primeru, da Državna revizijska komisija ugotovi, da je naročnik njegovo ponudbo nedopustno izločil, postopek javnega naročanja razveljavil in ponovno začel nov postopek, bilo očitno fiktivno in bi pomenilo zlorabo postopkovnih pravil z namenom izigravanja pravil javnega naročanja ter favoriziranja izbranega ponudnika.

V izkaz svojih navedb predlaga vpogled v dokumentacijo, vezano na zahtevan vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, vpogled Državne revizijske komisije v ponudbo izbranega ponudnika, postavitev izvedenca ustrezne stroke in zaslišanje članov strokovne komisije pri naročniku.

Vlagatelj v nadaljevanju dodatno izpostavlja tudi okoliščine, ki so nastale po vložitvi zahtevka za revizijo in ki, kot navaja, dodatno potrjujejo resen dvom v zakonitost ravnanja naročnika v predmetnem postopku javnega naročanja.

Pojasnjuje, da je po vložitvi zahtevka za revizijo, dne 3. 3. 2026, prejel informacijo, da je dan prej potekal koordinacijski sestanek med predstavniki naročnika ter gradbenima izvajalcema, ki sodelujeta pri pripravi projektne dokumentacije in izvedbi del v operacijskem prostoru, v katerega se bo vgradila medicinska oprema, ki je predmet javnega naročila. Na tem sestanku so izvajalci prejeli informacije, naj projektanti pri pripravi dokumentacije izhajajo iz vlagatelju konkurenčne tehnologije, pa tudi informacije o tem, kakšno bo postopanje naročnika za primer, da le-ta v predmetnem postopku ne bo izbrana. Vlagatelj opozarja, da v času izvedbe navedenega sestanka postopek oddaje predmetnega javnega naročila še ni bil pravnomočno zaključen in dobavitelj medicinske opreme še ni bil pravnomočno izbran, zato naročnik izjav, ki bi kazale na to, da je določenega ponudnika (proizvajalca) že vnaprej izbral ne bi smel dajati oz. takih odločitev ne bi smel sprejemati. Njegovo ravnanje jasno kaže na vnaprejšnje favoriziranje izbranega ponudnika oz. tehnologije, ki jo ponuja oz. na vnaprej izbran namen naročnika, da postopek ponavlja, dokler naročila ne bo dobil preferirani ponudnik. Takšno ravnanje predstavlja očitno zlorabo postopkov javnega naročanja ter kršitev temeljnih načel ZJN-3. Zatrjuje, da z navajanjem teh očitkov ni prekludiran.

V izkaz navedenih dejstev predlaga, da Državna revizijska komisija zasliši vse osebe, ki so bile prisotne na navedenem koordinacijskem sestanku dne 2. 3. 2026, zlasti predstavnike naročnika ter predstavnike omenjenih gradbenih izvajalcev, ki lahko potrdijo potek sestanka ter izjave

posameznikov. Državna revizijska komisija naj po uradni dolžnosti pridobi tudi zapisnik s koordinacijskega sestanka dne 2. 3. 2026, iz katerega bo izhajal sam potek le-tega in morebitne relevantne informacije.

Vlagatelj v vlogi z dne 11. 3. 2026 navaja, da je po vložitvi opredelitve do navedb naročnika prejel informacije v pisni obliki, iz katerih izhajajo v tisti vlogi podane navedbe; ker je pisna dokazila prejel šele dne 11. 3. 2026, saj so nastala najprej dne 10. 3. 2026, s temi navedbami in dokaznimi predlogi ni in ne more biti prekludiran v smislu šestega odstavka 29. člena ZPVPJN; zahteva tudi povrnitev nadaljnjih stroškov pravnega varstva. Izpostavlja, da naročnik s svojimi ravnanji že v fazi gradbene priprave prostora ustvarja infrastrukturne pogoje, ki so prilagojeni točno določenemu proizvajalcu medicinske opreme, s čimer dejansko prejudicira rezultat postopka javnega naročanja in nedopustno izigrava pravila javnega naročanja. Meni, da ima ravnanje naročnika neposreden vpliv na potek gradbenih del, posledično pa tudi na racionalnost in učinkovitost izvedbe projekta, ki je financiran iz javnih sredstev in namenjen zagotavljanju zdravstvene oskrbe. Ker naročnik ustvarja situacijo, v kateri mora gradbeni izvajalec projektne in izvedbene rešitve prilagajati preuranjeni predpostavljeni izbiri enega ponudnika, lahko v nadaljevanju projekta pride do nepotrebnih projektnih sprememb, dodatnih gradbenih posegov, časovnih zamud pri izvedbi del ter povečanja stroškov projekta. Takšno ravnanje je v nasprotju tudi z načelom gospodarne, učinkovite in odgovorne porabe javnih sredstev ter z dolžnostjo naročnika, da projekt vodi na način, ki zagotavlja strokovno, nevtralno in transparentno izvedbo infrastrukturnega projekta, ki je namenjen zagotavljanju javnega zdravja.

Vlagatelj se je do navedb izbranega ponudnika iz izjasnitve, ki mu jo je Državna revizijska komisija na podlagi 11. člena ZPVPJN posredovala dne 17. 3. 2026, opredelil z vlogo z dne 20. 3. 2026; zahteva tudi povrnitev nadaljnjih stroškov pravnega varstva. Pojasnjuje, da izjasnitev izbranega ponudnika po svoji vsebini ne prinaša nobenih novih pravno ali dejansko relevantnih navedb in da se je do njih že celovito, podrobno in argumentirano opredelil v opredelitvi do navedb naročnika. Vztraja pri vseh, tam podanih navedbah, pravnih stališčih in dokaznih predlogih.

Navedbe izbranega ponudnika sicer označuje za neutemeljene in izpostavlja, da izbrani ponudnik svojo argumentacijo gradi na napačnem izhodišču, da vlagatelj v ponudbi ni izkazal izpolnjevanja zahteve 91 ter da naj bi poskušal to pomanjkljivost nadomestiti šele v postopku pravnega varstva. Napačno navaja in sklepa, da med pojmom matrika detektorja in matrika fluoroskopije ni neposredne tehnične povezave in ne zatrjuje nobenih omejitev vlagateljeva ponujenega sistema, ki bi onemogočale doseg zahtevanega parametra. Tudi izjava proizvajalca, ki jo je predložil vlagatelj, ne predstavlja dokazila o novi tehnični lastnosti, ki iz že predložene ponudbe ne bi izhajala, temveč zgolj potrjuje in pojasnjuje že obstoječe tehnične parametre, ki so bili v ponudbi že predloženi. Gre za primer razjasnitve tehničnih podatkov, ki so bili očitno za naročnika pri pregledu ponudb subjektivno nejasni, in katere bi vlagatelj naročniku v fazi pregleda dopustnosti ponudb (lahko) razjasnil. Za napačno vlagatelj označuje tudi stališče izbranega ponudnika glede uporabe instituta pojasnila iz 89. člena ZJN-3, saj v okoliščinah konkretnega primera po mnenju vlagatelja morebitni poziv na pojasnilo ne bi pomenil nedopustnega dopolnjevanja ponudbe. Nazadnje vlagatelj kot nerelevantne zavrača navedbe izbranega ponudnika glede domnevnih ravnanj vlagatelja v drugih postopkih javnega naročanja, kot neutemeljene pa navedbe o pavšalnosti očitkov glede nezakonitih pritiskov.

Državna revizijska komisija je na podlagi preučitve odstopljene dokumentacije in prejetih vlog ocenila, da je za ugotovitev oz. presojo nekaterih dejstev, pomembnih za sprejem odločitve v obravnavani zadevi, potrebno strokovno znanje, s katerim sama ne razpolaga. Posledično je na podlagi 34. člena ZPVPJN, prvega in drugega odstavka 36. člena ZPVPJN ter drugega odstavka 70. člena ZPVPJN, s sklepom, št. 018-033/2026-8 z dne 31. 3. 2026, odredila pridobitev strokovnega mnenja, za izdelavo katerega je določila prof. dr. J. B. (v nadaljevanju: strokovnjak).

Državna revizijska komisija je z navedenim sklepom vlagatelju naložila plačilo predujma za izdelavo strokovnega mnenja. Vlagatelj je Državni revizijski komisiji potrdilo o plačilu predujma v zahtevani višini posredoval dne 1. 4. 2026; zahteva tudi povrnitev nadaljnjih stroškov pravnega varstva.

Vlagatelj je Državni revizijski komisiji z vlogo z dne 17. 4. 2026, na njen poziv z dne 15. 4. 2026, posredoval dokazno listino, dokument *dok2* oz. njegove relevantne dele v overjenem prevodu v slovenski jezik; zahteva tudi povrnitev nadaljnjih stroškov pravnega varstva. Državna revizijska komisija je prejeto dokumentacijo v seznanitev in morebitno opredelitev posredovala naročniku dne 4. 5. 2026 in izbranemu ponudniku dne 8. 5. 2026.

Naročnik v vlogi z dne 7. 5. 2026 navaja, da posebnih pripomb na overjen prevod dokazila nima. Izbrani ponudnik v vlogi z dne 12. 5. 2026 navaja, da samemu prevodu izrazov ne oporeka. Poudarja, da fluoroskopija predstavlja tehnično bistveno zahtevnejši način delovanja kot zgolj zajem posamezne statične slike in izpostavlja pomembnost razlikovanja le-tega. Navedeni vlogi je Državna revizijska komisija dne 2. 6. 2026 posredovala vlagatelju v seznanitev in morebitno opredelitev.

Državna revizijska komisija je dne 28. 5. 2026 prejela strokovno mnenje ter ga dne 2. 6. 2026 posredovala v opredelitev vlagatelju, naročniku in izbranemu ponudniku.

Vlagatelj se je do strokovnega mnenja in do navedb izbranega ponudnika v zvezi s prevodom dokazila opredelil z vlogo z dne 5. 6. 2026; zahteva povrnitev nadaljnjih stroškov pravnega varstva. Glede navedb izbranega ponudnika zatrjuje, da se le-ta ni omejil na vprašanje pravilnosti oz. vsebine prevoda dokazila, pač pa se je ponovno spustil v vsebinsko tehnično presojo vlagateljevega izpolnjevanja zahteve 91. Poudarja, da je pri tem podal vrsto navedb, ki niso bile predmet poziva in ki niso relevantne za vprašanje prevoda, so pa očitno usmerjene v ustvarjanje neupravičenega dvoma glede tehnične ustreznosti vlagateljeve ponudbe. Ravnanje izbranega ponudnika vlagatelj razume kot poskus vplivanja na presojo strokovnjaka in Državne revizijske komisije na način, da se strokovno vprašanje umetno zaplete, vsebina že predloženih dokazil razlaga izolirano in zunaj njihovega tehničnega konteksta, ter da se ponovno vzpostavi napačna teza, da sistem vlagatelja zahteve 91 ne izpolnjuje. Navedbe izbranega ponudnika sicer zavrača kot neutemeljene. Poudarja, da se tehnična skladnost kompleksnega medicinskega sistema nikoli ne presoja tako, da se posamezni podatki umetno ločijo od celote, temveč tako, da se celotna dokumentacija in tehnična arhitektura sistema presodita kot funkcionalna celota.

Vlagatelj glede ugotovitev strokovnjaka v strokovnem mnenju najprej poudarja, da le-ta ni ugotovil, da ponujeni sistem vlagatelja zahteve 91 ne izpolnjuje. Strokovnjak namreč ni ugotovil, da vlagatelj sistem pulzne fluoroskopije z ločljivostjo 2K in globino vsaj 12 bit ne omogoča, ampak, da ima ponujeni sistem, ob upoštevanju podatka, da sistem omogoča pulzno fluoroskopijo, podatka o detektorski matriki in podatka o 16-bitni globini detektorja, strojno osnovo, ki je združljiva z zahtevanim ločljivostnim in bitnim razredom, vendar iz tehnične dokumentacije ni nedvoumno razvidno, da sistem v pulznem fluoroskopskem načinu dejansko zajema, obdeluje in prikazuje sliko z ločljivostjo 2K in globino vsaj 12 bit. S tem je povedal le to, da iz tehnične dokumentacije, ki jo je presojal, izpolnjevanje zahteve 91 ni razvidno na način enega samega izrecnega, dobesečnega in izoliranega zapisa, kar med udeleženci tega postopka niti ni sporno. Vlagatelj vztraja, da je zahtevani podatek, ob upoštevanju strokovnega (inženirskega) znanja in razumevanja podatkov ter delovanja angiografskega sistema, mogoče razbrati in ugotoviti iz drugih podatkov tehnične dokumentacije. Strokovno mnenje zato ne potrjuje stališča izbranega ponudnika, da naj bi bil ponujeni sistem tehnično neustrezen, temveč potrjuje kvečjemu to, da je treba podatke iz tehnične dokumentacije presojati povezano, strokovno in celostno, kot ves čas zatrjuje vlagatelj. Takšna ugotovitev ne more iti v škodo vlagatelja, saj

razpisna dokumentacija ni zahtevala, da mora biti izpolnjevanje zahteve 91 izkazano z dobesednim zapisom ali z enim samim izoliranim tehničnim podatkom, pač pa je zahtevala, da sistem takšno funkcionalnost omogoča. Navedeno je potrebno presojeti vsebinsko, na podlagi celotne tehnične dokumentacije, objektivnih tehničnih karakteristik sistema in medsebojne povezave med posameznimi elementi slikovne verige in pri tem ugotoviti, da ponujeni sistem v celoti izpolnjuje sporno zahtevo. To objektivno in tehnično izhaja prav iz podatka o matriki detektorja ter njegovi bitni globini ter še iz nekaterih drugih podatkov v tehnični dokumentaciji. Detektor kot primarni in absolutni omejevalni faktor slikovne verige postavlja fizikalne meje zajema signala, ki zahtevani standard 2K in 12 bitov v izhodišču bistveno presegajo, takšna strojna superiornost pa ob hkratnem dejstvu, da sistem dokazano omogoča pulzno fluoroskopijo, in ob popolni odsotnosti dokazov o kakršnikoli naknadni tehnološki ali programski degradaciji signala v nadaljnjih fazah obdelave neizpodbitno potrjuje, da celoten aparat dejansko ohranja in zagotavlja zahtevano ločljivost ter bitno globino tudi v končnem prikazu slike. Strokovnjak je namreč sam potrdil, da fizične lastnosti ponujenega sistema (torej strojni podatki skupaj s potrjeno zmožnostjo pulzne fluoroskopije) izkazujejo, da ima sistem strojno osnovo, ki je združljiva z zahtevanim ločljivostnim in bitnim razredom iz zahteve 91, kar pomeni, da detektor z matriko in bitno globino določa zgornje meje vhodne informacije, ki jo sistem lahko pridobi iz rentgenskega sevanja. Pri tem strokovnjak zgolj hipotetizira, da lahko pri dinamičnem slikanju pride do procesov, ki lahko vplivajo na efektivno ločljivost in bitno globino in ne navede nobenega tehničnega podatka oz. dokaza, da bi vlagatelj sistem v načinu pulzne fluoroskopije dejansko degradiral signal pod zahtevano mejo 12 bitov oz. 2k ločljivosti, zaradi česar ne bi bilo mogoče nedoumno potrditi, da je zahteva izpolnjena.

Morebitni zaključek o nedokazanosti izpolnjevanja tehnične zahteve – ki ga v resnici strokovnjak niti ne poda, saj zgolj navaja, da v tehnični dokumentaciji ni najti eksplisnega zapisa, da sistem omogoča pulzno fluoroskopijo 2k in 12 bit – bi se opiral izključno na abstraktno in z dokazi nepodprto predpostavko o morebitnem poslabšanju kakovosti slike med samo programsko obdelavo, s čimer bi se na vlagatelja kvečjemu preložilo nesorazmerno in pravno nedopustno breme dokazovanja negativnega dejstva, torej dokazovanja, da napreden slikovni sistem izvorno superiornega signala umetno ne degradira pod zahtevani minimum. Po mnenju vlagatelja gre zato iz predloženih listinskih dokazil jasno sklepati, da ponujeni sistem v celoti ohranja in zagotavlja zahtevano ločljivost in bitno globino pulzne fluoroskopije, s čimer je tehnična ustreznost ponujenega sistema ustrezno, logično in nedvoumno izkazana. Poudarja tudi, da strokovnjak ni zavrnil tehnične relevantnosti podatkov, na katere se sklicuje vlagatelj, ampak jih je prepoznal kot tehnično relevantne in kot podlago, ki izkazuje strojno združljivost sistema z zahtevanim ločljivostnim in bitnim razredom.

Ob zapisanem bi bilo po mnenju vlagatelja nujno napačno, da bi se strokovno mnenje razumelo kot potrditev napačnega stališča naročnika oz. izbranega ponudnika. Strokovnjak ni povedal, da podatki o pulzni fluoroskopiji, detektorski matriki in bitni globini ne dokazujejo izpolnjevanja zahteve 91, ampak je povedal kvečjemu to, da poleg teh podatkov, ob omejenem obsegu pregledane dokumentacije, naj ne bi izhajal tudi izrecen podatek o delovanju celotne slikovne verige v pulznem fluoroskopskem načinu, ki bi prima facie izkazoval izpolnjevanje sporne zahteve. To pomeni, da je strokovnjak izpostavil kvečjemu vprašanje stopnje neposrednosti zapisa v tehnični dokumentaciji, ne pa vprašanja dejanske tehnične neustreznosti ponujenega sistema. Prav zato je po mnenju vlagatelja treba strokovno mnenje razumeti kot potrditev, da je bila odločitev naročnika o izločitvi ponudbe vlagatelja najmanj preuranjena in nezakonita. V ugotovljenem položaju je dodatno pojasnjevanje na podlagi šestega odstavka 89. člena ZJN-3 dopustno oz. na temelju drugega odstavka 89. člena ZJN-3 obvezno. Vlagatelj zatrjuje, da bi moral Državna revizijska komisija ugotoviti, da strokovno mnenje ne daje podlage za zaključek, da je ponudba vlagatelja tehnično nedopustna, temveč kvečjemu potrjuje, da sistem zahtevo 91 izpolnjuje, saj ima vse potrebne tehnične karakteristike za doseg zahtevane lastnosti pulzne

fluoroskopije, oz. da bi moral naročnik, če je kljub obstoječim podatkom iz ponudbe še vedno dvomil v način izpolnjevanja zahteve 91, ravnati skladno z lastno razpisno dokumentacijo in vlagatelja pozvati najmanj na pojasnilo oz. predložitev dodatnega dokazila, ki bo dokončno potrdil to, kar sicer iz predložene tehnične dokumentacije že izhaja. Vlagatelj v nadaljevanju izpostavlja še dodatna dokazila, ki se že nahajajo v ponudbeni dokumentaciji oz. ki pojasnjujejo v njej že vsebovane podatke. Poudarja, da ne gre za novote, ki jih v postopku oddaje ponudbe še ne bi predložil, niti za novote, ki jih še ne bi zatrjeval. Posebej izpostavlja, da dokazili iz ponudbe (dokument *dok3* in dokument *dok4*) in nekateri podatki v njih, ki jih vlagatelj v nadaljevanju vloge obsežno konkretizirano izpostavlja, strokovnjaku očitno niso bili posredovani, saj je bilo strokovno vprašanje vezano predvsem na presojo dokumenta *dok2*, torej na podatke o dinamičnem ploščatem detektorju, njegovi matriki in bitni globini. Po mnenju vlagatelja bi morala biti strokovnjaku posredovana celotna ponudbena tehnična dokumentacija vlagatelja, vključno z dokumentoma *dok3* in *dok4*. V kolikor bi imel strokovnjak možnost obravnavati celoten tehnični spis ter bi opisane podatke o izvoznih DICOM protokolih, zmožnosti ohranjanja izvorne ločljivosti brez pomanjševanja, 12-bitni kakovosti prikazane slike in specifikacijah 2K kliničnih monitorjev strokovno in celostno povezal s primarnima podatkoma o 16-bitni globini in visoki ločljivosti detektorske matrike, bi dodatno lahko potrdil tehnološko zveznost ter doslednost celotne slikovne verige in s tem izpolnjevanje zahteve 91. Vlagatelj zato predlaga, da se strokovnjaku v preučitev posreduje celotna tehnična dokumentacija vlagatelja, ki naj jo preuči tako, da primarna podatka o matriki detektorja in njegovi bitni globini presodi in interpretira v luči vseh ostalih izpostavljenih tehničnih podatkov in dokazil o delovanju celotne slikovne verige. V posledici preučitve naj strokovnjak dopolni svoje mnenje. Navaja, da s tem dokaznim predlogom ni prepozen, saj pred prejemom strokovnega mnenja ni vedel in ni mogel vedeti kakšen je bil obseg dokumentacije, posredovane strokovnjaku v presojo. Kot odziv na izvedensko mnenje in na navedbe izbranega ponudnika vlagatelj prilaga še zaslonski zajem kliničnega DICOM zapisa iz ponujenega aparata, ki prikazuje fluoroskopski zapis in njegove relevantne tehnične podatke, iz katerega izhaja, da se fluoroskopska slika v fluoroskopskem DICOM zapisu dejansko pojavlja kot slikovni zapis v ločljivostnem razredu 2k in z 16-bitnim zapisom. Navedeni zaslonski zajem predstavlja prav tisto dodatno pojasnjevalno oz. potrditveno dokazilo, ki bi ga naročnik lahko in moral pridobiti že v fazi pregleda ponudbe, če je kljub predloženi tehnični dokumentaciji menil, da iz nje izpolnjevanje zahteve 91 ni razvidno dovolj izrecno oz. nedvoumno.

Naročnik in izbrani ponudnik se do strokovnega mnenja nista opredelila.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja, naročnika in izbranega ponudnika ter po preučitvi strokovnega mnenja in opredelitve vlagatelja do le-tega, je Državna revizijska komisija odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je naročnik prvotno odločitev o oddaji naročila, s katero je predmetno javno naročilo oddal vlagatelju, po prejemu opozorila s strani neizbranega ponudnika o napaki v njegovi ponudbi, razveljavil na podlagi šestega odstavka 90. člena ZJN-3, z novo odločitvijo pa mu javno naročilo ponovno oddal. Zoper to odločitev je nato prejel zahtevek za revizijo (sedaj) izbranega ponudnika, ki mu je, na podlagi druge alineje prvega odstavka 28. člena ZPVPJN, ugodil in odločitev razveljavil. Z novo, izpodbijano odločitvijo je javno naročilo oddal izbranemu ponudniku. Čeprav je naročnik izpodbijano odločitev torej sprejel po predhodni ugoditvi prejetemu zahtevku za revizijo, Državna revizijska komisija v zvezi z njegovimi predhodnimi ravnanji na podlagi šestega odstavka 90. člena ZJN-3 na tem mestu vseeno pojasnjuje, da navedena določa daje naročniku možnost, da sam pred pravnomočnostjo odločitve o oddaji naročila sanira morebitne nezakonitosti v postopku oddaje javnega naročila, s čimer se zagotovi ekonomičnost in hitrost postopka oddaje javnega naročila, ki je v interesu vseh subjektov, udeleženih v postopku oddaje javnega naročila in da iz citirane določbe ne izhaja, da

bi bilo za njeno uporabo relevantno, na kakšen način se je naročnik seznanil z (domnevnimi) nepravilnostmi v postopku. Cilj vsakega postopka oddaje javnega naročila je namreč, da so vse faze postopka izvedene pravilno, saj edino zakonita ravnanja naročnika vodijo do izdaje zakonite odločitve o oddaji javnega naročila.

a.

Med strankama revizijskega postopka je spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal v skladu z določbami ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ugotovil, da vlagatelj v ponudbi ni izkazal izpolnjevanja zahteve 91, njegovo ponudbo pa zato zavrnil kot nedopustno.

Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da je skladno z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika.

Naročnik v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

V skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 lahko naročnik zahteva, v kolikor so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne, oz. če posamezni dokumenti manjkajo, da gospodarski subjekti v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave ponudnikov in transparentnosti. Ista določba ZJN-3 med drugim določa tudi, da naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam ter da se lahko predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj je pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, mogoče objektivno preveriti. Če gospodarski subjekt ne predloži manjkajočega dokumenta ali ne dopolni, popravi ali pojasni ustrezne informacije ali dokumentacije, mora naročnik gospodarski subjekt izključiti. Očitne ali nebistvene napake naročnik lahko spregleda.

V skladu s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 (razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba) ponudnik ne sme dopolnjevati ali popravljati svoje cene brez DDV na enoto, vrednosti postavke brez DDV, skupne vrednosti ponudbe brez DDV, razen kadar se skupna vrednost spremeni v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3, in tistega dela ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila.

V skladu s prvo povedjo prvega odstavka 68. člena ZJN-3 mora naročnik tehnične specifikacije navesti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, in sicer na enega izmed načinov, ki so določeni v petem odstavku 68. člena ZJN-3. ZJN-3 v zvezi z dokazovanjem izpolnjevanja tehničnih zahtev ZJN-3 določa zgolj izhodišča oz. daje podlago, da lahko naročnik v okviru dokazil zahteva različna tehnična poročila, potrdila, kataloge, certifikate, izjave itd., naročnik pa je tisti, ki

v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v vsakem konkretnem primeru posebej določi vrsto dokazil oz. način dokazovanja tehničnih zahtev v ponudbi.

V obravnavanem primeru je naročnik tehnične zahteve za predmet javnega naročila, tj. angiografski intervencijski C-lok za hibridno OP (št. opreme 33.8.1) podal v dokumentu »*Opisi opreme_Faza 3c-250828, zavihek Angiograf*«. V okviru zahtev za detektorski sistem je pri zahtevi 54 določil »*Matrika zajema mora biti vsaj 2480 x 1900*« (v nadaljevanju: zahteva 54). V okviru zahtev za slikovni sistem in akvizicijsko delovno postajo je pri zahtevi 91 določil »*Sistem mora omogočati pulzno fluoroskopijo z ločljivostjo 2k in globino vsaj 12 bit*«.«.

Naročnik je tako v zahtevi 91 določil tehnične lastnosti glede ločljivosti in bitne globine slike pulzne fluoroskopije, ki jo mora omogočati slikovni sistem zahtevanega angiografa, dalje pa v zahtevi 54 tudi tehnične lastnosti glede zajema matrike detektorja, kot posamezne komponente zahtevanega angiografa.

V poglavju 2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je naročnik določil:

»Ponujena oprema mora izpolnjevati vse zahteve v popisih opreme. Ponudniki morajo v obrazcu Opisi opreme za vso opremo, kjer je to jasno določeno, v stolpec D navesti proizvajalca, tip in kataložno številko ponujene opreme. Ponudnik mora v ponudbi predložiti dokazila o tehničnih lastnostih posameznega elementa ponujene opreme in jih označiti v istem vrstnem redu, kot so le-ti zahtevani v popisih opreme. Za verodostojno dokazilo o tehničnih lastnostih opreme se šteje katalog, prospekt ali drug ustrezen uraden material proizvajalca s tehničnimi specifikacijami ponujenega elementa opreme oziroma izjava proizvajalca, da ima takšne karakteristike, če tehnična dokumentacija proizvajalca ne obstaja. Ponudniki morajo v dokazilu na jasno viden način za vsak element opreme s prosto roko ali drugače označi zaporedno številko, ki je navedena v opisih opreme za posamezno zahtevo (postavko). Zaželeno je, da ponudnik v ponudbi predloži kazalo, v katerem dokazilo in na katerem mestu je razvidno izpolnjevanje posamezne zahteve (postavke) iz opisa opreme. V primeru, da dokazila ne bodo priložena ali ne bodo izkazovala tehničnih lastnosti opreme ali pa bodo v njih nejasnosti, bo naročnik pozval ponudnika k dopolnitvi oziroma pojasnilu. V primeru, da ponudnik v dopolnitvi oziroma pojasnilu ne bo izkazal zahtevanih tehničnih lastnosti ponujene opreme, bo naročnik njegovo ponudbo izločil iz nadaljnega postopka.«

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v navedeni določbi opredelil, katera dokazila bo štel kot verodostojna za dokazovanje izpolnjevanja zahtevanih tehničnih lastnosti in določil, da morajo ponudniki v dokazilih na jasnem načinu označiti zaporedno število, ki ustreza njegovi posamezni zahtevi. Navedel je tudi, da je zaželeno, da ponudniki pripravijo kazalo, v katerem predstavijo, na katerem mestu v dokazilu je razvidno izpolnjevanje posamezne zahtevane tehnične lastnosti. Naročnik pri tem, kot utemeljeno izpostavlja vlagatelj, ni določil, da bi moral iz dokazil izhajati dobeseden zapis, ki bi terminološko sovpadal z besedilom tehnične zahteve.

Vlagatelj je v ponudbeni dokumentaciji (dokument *dok2*, specifikacije proizvajalca) v izkaz izpolnjevanja tehnične zahteve 91 označil naslednje podatke (terminologija, kot izhaja iz overjenega prevoda):

- *»Specifikacije: Rentgenska cev (MRC 200+ GS 0407)«:*
 - o *»Pulzna fluoroskopija s preklapljanjem mreže« »Da«,*
- *»Specifikacije: dinamični ploščati detektor«:*
 - o *»Območje, občutljivo na rentgensko sevanje« »1904 x 2586 slikovnih pik, 293,3 mm x 398,2 mm«,*
 - o *»Bitna globina detektorja« »16 bitov«.*

Na te podatke se vlagatelj sklicuje tudi pri posamezni zahtevi v dokumentu *Priloga 1 – Opisi opreme*.

V obravnavanem primeru naročnik ponudbe vlagatelja ni zavrnil, ker bi pri njenem pregledu ugotovil, da ponujeni aparat vlagatelja zahteve 91 ne izpolnjuje, pač pa jo je zavrnil zato, ker je ugotovil, da vlagatelj v ponudbi izpolnjevanja zahteve 91 ni izkazal. Vlagatelj v zahtevku za revizijo tej ugotovitvi naročnika nasprotuje in zatrjuje, da so v ponudbi jasno označene lastnosti (parametri), ki izkazujejo izpolnjevanje te zahteve oz. da iz nje izhajajo ključni parametri, ki izpolnjevanje te zahteve potrjujejo, pri čemer konkretizirano izpostavi podatek o matriki detektorja in podatek o bitni globini.

Ker je bilo za ugotovitev dejstev, relevantnih za presojo vprašanja, ali je naročnik pravilno ugotovil, da v ponudbi vlagatelja zahteva 91 ni izkazana, potrebno specifično strokovno znanje, s katerim Državna revizijska komisija sama ne razpolaga, je Državna revizijska komisija, kot že pojasnjeno, odredila pridobitev strokovnega mnenja, s čimer je sledila dokaznemu predlogu tako vlagatelja kot tudi izbranega ponudnika.

Upoštevajoč navedeno ter trditveno podlago vlagatelja je Državna revizijska komisija z dopisom z dne 18. 5. 2026 strokovnjaku naložila, da odgovori na naslednja vprašanja:

- kaj po vsebini pomeni zahteva za slikovni sistem in akvizicijsko delovno postajo angiografskega intervencijskega C-loka za hibridno OP »*Sistem mora omogočati pulzno fluoroskopijo z ločljivostjo 2k in globino vsaj 12 bit.*«; kaj po vsebini pomeni zahteva za detektorski sistem angiografskega intervencijskega C-loka za hibridno OP »*Matrika zajema mora biti vsaj 2480 x 1900*« ter ali med navedenima zahtevama z vidika delovanja aparata obstaja povezava in če da, kakšna;
- ali podatka dinamičnega ploščatega detektorja o območju, občutljivem na rentgensko sevanje (1904 x 2586 slikovnih pik) in bitni globini detektorja (16 bit), kot izhajata iz dokumenta *dok2*, dokazujeta, da slikovni sistem aparata, ki ga ponuja vlagatelj, omogoča pulzno fluoroskopijo z ločljivostjo 2k in globino vsaj 12 bit?

Strokovnjak je v podanem strokovnem mnenju najprej pojasnil, da tehnična zahteva naročnika »*Sistem mora omogočati pulzno fluoroskopijo z ločljivostjo 2k in globino vsaj 12 bit.*« opredeljuje, da mora slikovni sistem oz. akvizicijska delovna postaja angiografskega intervencijskega C-loka v pulznem fluoroskopskem načinu omogočati sliko v ločljivostnem razredu 2k in z bitno globino najmanj 12 bitov, da je tehnična zahteva kot taka vezana na delovanje celotne slikovne verige v načinu delovanja pulzne fluoroskopije in da se nanaša na sposobnost sistema, da v pulznem fluoroskopskem načinu zagotavlja sliko v ločljivostnem razredu 2k in z bitno globino vsaj 12 bitov (ne pa zgolj na posamezno komponento sistema, kot je detektor).

Dalje je pojasnil, da tehnična zahteva naročnika »*Matrika zajema mora biti vsaj 2480 × 1900*« opredeljuje zahtevano minimalno število slikovnih oz. detektorskih elementov, ki jih mora imeti aktivno območje detektorja, ki zaznava rentgensko sevanje oz. lastnosti detektorja. Pojasnil je, da je detektor komponenta, ki rentgensko sevanje pretvarja v signal, iz katerega se nato oblikuje digitalna slika in da podatek o matriki zajema zato opisuje vhodno zmogljivost detektorskega sistema.

V zvezi z izpostavljenima zahtevama pojasnjuje, da med njima obstaja tehnična povezava, a poudarja, da ju ni mogoče enačiti. Kot pojasnjuje, je detektor začetni in pomemben del digitalne slikovne verige, njegova matrika zajema in bitna globina pa določata zgornje meje vhodne informacije, ki jo sistem lahko pridobi iz rentgenskega sevanja. Če detektor nima zadostnega števila slikovnih elementov, sistem praviloma ne more izvorno zajeti slike v zahtevanem ločljivostnem razredu; podobno velja za bitno globino, saj detektor z nižjo bitno globino ne more

zagotoviti višje vhodne intenzitetne ločljivosti od svoje lastne. Državna revizijska komisija ugotavlja, da primerljivo zatrjuje tudi vlagatelj.

Strokovnjak ugotavlja, da iz dokumenta *dok2* izhaja podatek, da ponujeni sistem vlagatelja omogoča pulzno fluoroskopijo, a pri tem navaja, da ta podatek sam po sebi ne določa ločljivosti ali bitne globine slike v pulznem fluoroskopskem načinu. Dalje ugotavlja, da se v istem dokumentu pri specifikaciji dinamičnega ploščatega detektorja nahaja podatek o območju, občutljivem na rentgensko sevanje (1904 × 2586 slikovnih pik oz. 293,2 mm × 398,2 mm) in bitni globini detektorja (16 bitov), a tudi z njima v zvezi navaja, da čeprav sicer potrjujeta tehnične lastnosti detektorja, tj. njegovo zajemno matriko in bitno globino, sama po sebi ne določata nujno učinkovite ločljivosti in bitne globine fluoroskopske slike v konkretnem načinu delovanja sistema.

Strokovnjak dalje ugotavlja, da so v vlagateljevi tehnični dokumentaciji ločeno navedeni podatki, da sistem omogoča pulzno fluoroskopijo, da ima detektor območje, občutljivo na rentgensko sevanje, z matriko 1904 × 2586 slikovnih pik, in da ima detektor 16-bitno bitno globino. Navaja, da izrecnega zapisa o tem, da je prav pulzna fluoroskopija omogočena z ločljivostjo 2k in globino vsaj 12 bit oz. zapisa, v okviru katerega bi bili predhodno navedeni, sicer tehnično relevantni podatki, povezani v takšno jasno navedbo, ni našel. Vezano na predstavljeno ugotovitev strokovnjaka Državna revizijska komisija ugotavlja, da okoliščina, da se dobeseden zapis navedene lastnosti v dokumentaciji vlagatelja ne nahaja, med vlagateljem in naročnikom tudi sicer ni sporna.

Kot že navedeno, vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da izpolnjevanje zahteve 91 – tj. zahteve, da sistem omogoča pulzno fluoroskopijo z ločljivostjo 2k in globino vsaj 12 bit - izhaja iz celote tehničnih parametrov sistema, ki so razvidni iz predložene dokumentacije, pri tem pa kot ključna, objektivna in preverljiva tehnična parametra, ki potrjujeta njeno izpolnjevanje, konkretizirano izpostavlja podatka o območju, občutljivem na rentgensko sevanje in o bitni globini detektorja.

Strokovnjak pojasnjuje, da kljub temu, da je zajemna matrika detektorja, po številu slikovnih elementov in ob upoštevanju orientacije dimenzij, primerljiva z naročnikovo zahtevo, iz te lastnosti detektorja ne izhaja avtomatično, da celoten sistem v vsakem načinu delovanja uporablja celotno detektorsko matriko in celotno bitno globino detektorja. Pulzna fluoroskopija je namreč, kot pojasnjuje, dinamičen oz. skoraj realnočasovni prikaz slikanja, odvisen od celotne slikovne verige in od načina delovanja sistema v pulzni fluoroskopiji, pri katerem sistem zaporedne rentgenske pulze zajema, obdeluje in prikazuje kot gibljivo sliko. V zvezi z navedenim Državna revizijska komisija ugotavlja, da okoliščino, da se zajeti podatki v fluoroskopiji oz. procesni verigi še nadalje obdelujejo, navaja tudi vlagatelj, o tem pa se strinjata tudi izbrani ponudnik in naročnik. Tako dalje pojasnjuje, da lahko pri tem procesu, zaradi zahtev po hitrosti obdelave, zmanjševanju doze sevanja, stabilnosti prikaza, filtriranju šuma in drugih procesnih razlogov, pride do uporabe postopkov, kot so združevanje slikovnih elementov, zmanjšanje učinkovite matrike, interpolacija, filtriranje, prilagajanje hitrosti slik ali druga obdelava slike, zaradi česar učinkovita ločljivost in bitna globina slike v pulznem fluoroskopskem načinu nista nujno enaki fizični matriki in bitni globini detektorja. V predstavljenem smislu sta zato detektorska matrika in bitna globina detektorja, po navedbah strokovnjaka, sicer pomembna tehnična predpogoja za doseganje določene ločljivosti in bitne globine slike, a sama po sebi nista zadosten dokaz, da celotna slikovna veriga v pulznem fluoroskopskem načinu dejansko deluje z zahtevano ločljivostjo in bitno globino pulzne fluoroskopije. Povzema, da podatka dinamičnega ploščatega detektorja o območju, občutljivem na rentgensko sevanje, 1904 × 2586 slikovnih pik in o bitni globini detektorja, 16 bitov, dokazujeta lastnosti detektorja in skupaj s podatkom, da sistem omogoča pulzno fluoroskopijo, izkazujejo tudi, da ima sistem strojno osnovo, ki je združljiva z zahtevanim ločljivostnim in bitnim razredom, vendar navaja, da ti podatki ne dokazujejo nedvoumno, da slikovni sistem v pulznem

fluoroskopskem načinu dejansko zajema, obdeluje in prikazuje sliko z ločljivostjo 2k in globino vsaj 12 bit. Strokovnjak zaključuje, da podatka o območju, občutljivem na rentgensko sevanje (1904 x 2586 slikovnih pik) in bitni globini detektorja (16 bit) ne dokazujeta nedvoumno, da slikovni sistem vlagateljevega aparata omogoča pulzno fluoroskopijo z zahtevano ločljivostjo in bitno globino. Dokazujeta sicer lastnosti detektorja, ne pa neposredno tudi učinkovite ločljivosti in bitne globine fluoroskopske slike v pulznem fluoroskopskem načinu. Navaja, da torej iz predložene vlagateljeve tehnične dokumentacije ni mogoče nedvoumno ugotoviti, da je zahteva 91, po kateri mora da sistem omogočati pulzno fluoroskopijo z ločljivostjo 2k in globino vsaj 12, izkazana. Dodaja, da bi morala dokumentacija, za nedvoumno potrditev zahteve, vsebovati podatek, ki se nanaša na pulzno fluoroskopijo kot način delovanja sistema, in sicer na njeno ločljivost ter bitno globino skozi slikovno verigo oz. pri akviziciji, obdelavi ali prikazu fluoroskopske slike.

Državna revizijska komisija predstavljeno strokovno mnenje ocenjuje kot jasno, ustrezno in strokovno obrazloženo, zato mu je sledila. Bistvena za rešitev spornega vprašanja je strokovnjakova ugotovitev, da po vpogledu v podatke v vlagateljevem dokumentu *dok2* ni mogoče nedvoumno ugotoviti, da je zahteva 91 izkazana. Te ugotovitve, kot pravilno izpostavlja vlagatelj, ne gre enačiti z ugotovitvijo o tehnični neustreznosti vlagateljevega sistema.

Na podlagi predstavljenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da se na eni strani za utemeljene izkažejo navedbe izbranega ponudnika in naročnika, da je matrika detektorja potreben, a ne tudi že zadosten pogoj za zahtevano fluoroskopijo, na drugi strani pa se nasprotno, za neutemeljene izkažejo navedbe vlagatelja, da že zgolj zaradi okoliščine, da matrika in bitna globina presejata zahtevani razred, ponujeni sistem razpolaga z zadostnimi tehničnimi zmogljivostmi za generiranje fluoroskopske slike v zahtevanem ločljivostnem in sivinskem razredu oz. navedbe, da je v sled navedenih parametrov, ki presegajo zahtevani ločljivostni razred in bitno globino, zahteva 91 že na ravni izvirnega zajema in obdelave slikovnih podatkov objektivno potrjena in izpolnjena, saj sistem že po tehnični logiki delovanja digitalne slikovne verige omogoča generiranje in procesiranje slike v okviru zahtevanih tehničnih lastnosti. Četudi je z njima, kot zatrjuje vlagatelj, določena kakovost fluoroskopskega okvirja, navedena podatka, sama po sebi, kot izhaja iz strokovnega mnenja, namreč še ne omogočata zaključka o dejanskem delovanju slikovne verige v pulznem fluoroskopskem načinu v zahtevanih parametrih. Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da ob upoštevanju obravnavanih tehničnih parametrov – matrike detektorja in bitne globine - ni pravilno zaključil, da zahteva 91 za ponujeni sistem vlagatelja ni izkazana.

V zvezi z navedbami vlagatelja o hipotetični in dokazno nepodprti predpostavki o morebitnem poslabšanju kakovosti slike med programsko obdelavo Državna revizijska komisija pojasnjuje naslednje. Če je v revizijskem postopku za ugotovitev ali presojo kakršnega koli dejstva v postopku oddaje javnega naročanja potrebno strokovno znanje, s katerim Državna revizijska komisija ne razpolaga, lahko Državna revizijska komisija v skladu s prvim odstavkom 36. člena ZPVPJN odredi pridobitev strokovnega mnenja ali v revizijski postopek vključi neodvisne strokovnjake ali izvedence. Kot je Državna revizijska komisija že zapisala (npr. v odločitvi v zadevi št. 018-416/2013) je naloga strokovnjaka, da na podlagi strokovnega znanja in pregleda dokumentacije poda mnenje o zastavljenih vprašanjih, njegovo mnenje pa predstavlja (samostojen) dokaz, na podlagi katerega lahko Državna revizijska komisija sprejme odločitev o zahtevku za revizijo. Pojasniti gre, da od strokovnjaka ni mogoče zahtevati, da za vsako strokovno ugotovitev prilaga dodatna dokazila. Dokazna vrednost strokovnega mnenja namreč izhaja iz strokovne usposobljenosti strokovnjaka, uporabljene metodologije, logične skladnosti in prepričljivosti podane obrazložitve, ne pa iz priloženih listih in drugih dokazov.

Predhodne ugotovitve o neizkazanem izpolnjevanju zahteve 91 ne spremeni izjava proizvajalca ponujenega aparata, ki jo je vlagatelj priložil zahtevku za revizijo, pa tudi ne zaslonski zajem

kliničnega DICOM zapisa iz ponujenega aparata, ki ga vlagatelj prilaga opredelitvi do strokovnega mnenja, saj naročnik z njima pri pregledu in ocenjevanju vlagateljeve ponudbe (in s tem pred sprejemom izpodbijane odločitve) ni razpolagal. Ker je navedena dokumenta vlagatelj predložil šele v postopku pravnega varstva, le-ta za presojo pravilnosti oz. zakonitosti naročnikovega ravnanja pri sprejemu izpodbijane odločitve nista relevantna, zato ju Državna revizijska komisija pri odločanju ni upoštevala.

Prav tako za presojo spornega vprašanja pravno niso relevantne navedbe vlagatelja o tehnično primerljivih angiografskih sistemih v Republiki Sloveniji zato teh (in z njimi povezanih navedb nasprotnih strank) Državna revizijska komisija vsebinsko ni obravnavala.

Pri presoji pravilnosti naročnikovega ravnanja z vlagateljevo ponudbo prav tako ni mogoče upoštevati tehničnih podatkov iz tehnične dokumentacije, predložene v ponudbi vlagatelja, na katere se v prid zatrjevanju izkazovanja izpolnjevanja zahteve 91 vlagatelj obsežno sklicuje v opredelitvi do strokovnega mnenja. Vlagatelj namreč teh podatkov v zahtevku za revizijo konkretizirano ni izpostavil, zato je z njihovim zatrjevanjem, v smislu šestega odstavka 29. člena ZPVPJN, prepozen. Iz navedenega Državna revizijska komisija zato ni sledila vlagateljevemu predlogu naj strokovnjak, upošteva še v opredelitvi do strokovnega mnenja izpostavljene podatke, strokovno mnenje dopolni.

Državna revizijska komisija nazadnje zavrača tudi vlagateljev dokazni predlog z zaslišanjem njegovega zakonitega zastopnika. Vlagatelj namreč izpostavljenega dokaznega predloga ni ustrezno substanciral, saj konkretizirano ni pojasnil, kaj naj bi zakoniti zastopnik izpovedal (v trditvah ga niti ne omenja), prav tako ni konkretizirano pojasnil, katera pravno odločilna dejstva naj bi se s pomočjo tega dokaza ugotovila.

Kot je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala, mora naročnik v fazi pregleda in ocenjevanja ponudb dopustnost prejetih ponudb presoјati na podlagi vnaprej jasno in izrecno določenih in objavljenih zahtev (prim. tudi odločitev Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-053/2023 in 018-071/2025). Navedeno je odraz načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in načela transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), ki zavezujeta naročnike v postopkih oddaje javnih naročil (prim. sodbe Sodišča EU v zadevah št. C-496/99 P, C-336/12 in C-42/13, ter odločitve Državne revizijske komisije npr. v zadevah št. 018-166/2018, 018-152/2019, 018-127/2025). Prvo načelo zahteva, da za vse ponudnike veljajo enaki pogoji, in sicer tako v času, ko pripravljajo ponudbe, kot v času, ko naročnik njihove ponudbe presoja; namen drugega pa je predvsem zagotoviti neobstoj tveganja favoriziranja in preprečiti naročnikovo subjektivno oz. arbitrarno ocenjevanje in vrednotenje ponudb ter zagotoviti, da se ponudniki že vnaprej seznanijo z okoliščinami, ki bodo vplivale na oddajo javnega naročila.

Upoštevanje predstavljena izhodišča je treba v obravnavanem primeru zakonitost naročnikovega nadaljnega ravnanja, ko je ponudbo vlagatelja po ugotovitvi, da v njej ni izkazano izpolnjevanje zahteve 91, zavrnil kot nedopustno, presoјati ob upoštevanju določb ZJN-3 in pravil, ki jih je naročnik določil v predmetni dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Kot že ugotovljeno, je naročnik v poglavju 2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da morajo ponudniki v ponudbi predložiti dokazila o tehničnih lastnostih posameznega elementa ponujene opreme, določil je, kaj šteje za verodostojno dokazilo o izpolnjevanju tehničnih lastnosti ponujene opreme, podal pa je tudi navodila ponudnikom glede označevanja tehničnih lastnosti v predloženih dokazilih. Izrecno je naročnik določil tudi »[...] V primeru, da dokazila ne bodo priložena ali ne bodo izkazovala tehničnih lastnosti opreme ali pa bodo v njih nejasnosti, bo naročnik pozval ponudnika k dopolnitvi oziroma pojasnilu. V primeru, da ponudnik v dopolnitvi

oziroma pojasnilu ne bo izkazal zahtevanih tehničnih lastnosti ponujene opreme, bo naročnik njegovo ponudbo izločil iz nadaljnega postopka.«

V izpostavljenem, citiranem delu dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je torej naročnik določil, da bo v primeru, da (i) v ponudbi dokazila ne bodo predložena, (ii) ne bodo izkazovala tehničnih lastnosti ponujene opreme ali (iii) bodo v njih nejasnosti, ponudnike pozval k dopolnitvi oz. pojasnilu ponudbe.

Državna revizijska komisija je že večkrat pojasnila, da je možnost dopolnjevanja, popraviljanja ali pojasnjevanja ponudbe na podlagi petega odstavka 89. člena ZJN-3 odvisna od naročnika in da ZJN-3 naročniku daje možnost, da v primerih, ki so navedeni v petem odstavku 89. člena ZJN-3 in ob upoštevanju zakonskih omejitev iz tega člena, od ponudnika zahteva, da predloži manjkajoče dokumente ali jih dopolni, popravi ali pojasni, ni pa (po zakonu) dolžan tako ravnati. V obravnavanem primeru gre ugotoviti, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da bo v primeru, »*da dokazila ne bodo priložena ali ne bodo izkazovala tehničnih lastnosti opreme ali pa bodo v njih nejasnosti*« »*pozval ponudnika k dopolnitvi oziroma pojasnilu*«, s tem pa se je pravici do proste presoje glede uporabe navedenih določb ZJN-3 v fazi pregleda in ocenjevanja ponudb odpovedal. Iz določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila jasno in nedvoumno izhaja, da se je naročnik k izvedbi postopka dopolnjevanja oz. pojasnjevanja ponudb, v primeru nastopa zgoraj navedenih okoliščin, izrecno zavezal. Da kljub temu teh določb ni mogoče razlagati kot neomejene pravice ponudnika do dopolnjevanja ponudbe v delu ugotovljene pomanjkljivosti, kot zatrjujeta izbrani ponudnik in naročnik, se Državna revizijska komisija strinja – upoštevati je namreč potrebno izrecne zakonske omejitve takega ravnanja, ki izhajajo iz petega in šestega odstavka 89. člena ZJN-3.

Ni pa se mogoče strinjati z zatrjevanjem vlagatelja, da gre citirano določbo poglavja 2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila razlagati v smislu obveznosti naročnika, kot izhaja iz določbe drugega odstavka 89. člena ZJN-3. Skladno s slednjo namreč naročnik pred oddajo javnega naročila preveri obstoj in vsebino podatkov oz. drugih navedb iz ponudbe ponudnika, kateremu se je odločil oddati javno naročilo, naročnik pa tako preverjanje opravi pri ponudniku, ki ga je nameraval izbrati in ne pri ponudniku za ponudbo katerega ugotovi, da je pomanjkljiva. Prav tako navedene določbe ni mogoče šteti za nejasno v smislu zahteve naročnika glede trenutka, do katerega morajo ponudniki predložiti dokazila v izkaz izpolnjevanja zahtevanih tehničnih lastnosti ponujenega aparata, kot navaja vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika – naročnik je namreč jasno in nedvoumno določil, da morajo ponudniki zahtevana dokazila predložiti (že) v »*ponudbi*«.

Kot je predhodno ugotovila Državna revizijska komisija, naročniku v obravnavanem primeru ni mogoče očitati, da ob upoštevanju obravnavanih tehničnih parametrov – matrike detektorja in bitne globine - ni ravnal pravilno, ko je zaključil, da zahteva 91 za vlagateljev ponujeni sistem ni izkazana. Ker pa mora naročnik ravnati strogo v skladu z zahtevami, ki jih je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil sam in ker se je naročnik, kot je ugotovila Državna revizijska komisija, jasno in nedvoumno zavezal, da bo v primeru, »*da dokazila ne bodo priložena ali ne bodo izkazovala tehničnih lastnosti opreme*« »*pozval ponudnika k dopolnitvi oziroma pojasnilu*«, nato pa tako ni ravnal, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnikova zavrnitev vlagateljevega ponudbe kot nedopustne (vsaj) preuranjena. Naročnik gre v obravnavanem primeru zato očitati, da ni ravnal v skladu z izrecno določbo poglavja 2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in posledično tudi ne v skladu z načelom transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3). Ker je naročnik ponudbo vlagatelja (vsaj) preuranjeno zavrnil kot nedopustno, prav tako ni ravnal v skladu z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 v povezavi s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3.

b.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika zatrjuje, da je tekom predrevizijskega postopka, dne 27. 2. 2026, neformalno in posredno na enem izmed sestankov prejel ustne informacije, zaradi katerih utemeljeno sklepa in zatrjuje resen sum, da je izbrani ponudnik ponudil sistem, ki ne izpolnjuje vseh zahtevanih tehničnih lastnosti. Ker jih uveljavlja takoj, ko je zanje izvedel, meni, da z njimi, v smislu tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN, ni prekludiran. Kot ponudnik, katerega ponudba je bila ocenjena kot nedopustna, namreč v ponudbo izbranega ponudnika ni imel pravice vpogledati, prav tako ni mogel na drug način vpogledati v tehnično dokumentacijo sistema izbranega ponudnika, saj le-ta ni javno objavljena. Brez krivdnih razlogov na svoji strani torej ob oddaji revizijskega zahtevka ni razpolagal z nobenimi podatki, na podlagi katerih bi zatrjeval nedopustnost ponudbe izbranega ponudnika. V izkaz navedb o tem, da aparat izbranega ponudnika ne izpolnjuje več zahtevanih tehničnih lastnosti, predlaga, da v ponudbo vpogleda Državna revizijska komisija, predlaga pa tudi imenovanje izvedenca ustrezne stroke in zaslišanje članov strokovne komisije pri naročniku.

Glede navedb vlagatelja o tem, da je ponudba izbranega ponudnika v tehničnem delu pomanjkljiva in da ni dopustna, ravnanja naročnika pri njeni presoji pa zato med drugim v neskladju s temeljnimi načeli javnega naročanja, Državna revizijska komisija ugotavlja, da so prepozne. Vlagatelj jih je namreč prvič podal šele v opredelitvi do navedb naročnika, ne pa že v zahtevku za revizijo, kot mu to nalaga drugi odstavek 15. člena ZPVPJN v povezavi s šestim odstavkom 29. člena ZPVPJN, pri tem pa ne dokazuje niti ne dokaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti že v predrevizijskem postopku (smiselno prim. šesti odstavek 29. člena ZPVPJN). Iz navedenega Državna revizijska komisija vlagateljnih, s tem očitkom povezanih navedb ni obravnavala, posledično pa tudi ni izvedla njegovih, s temi navedbami povezanih dokaznih predlogov, saj ti niso bili potrebni.

Ugotovljenega tudi ne spremeni sklicevanje vlagatelja na dopustnost navajanja novih dejstev in predlaganja novih dokazov upoštevaje določbo 286. člena ZPP (in s tem povezano sodno prakso) v povezavi z določbo 13. člena ZPVPJN, ki določa, da se v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku glede vprašanj, ki jih ta zakon ne ureja, subsidiarno uporablja zakon, ki ureja pravdni postopek. Presoja pravočasnosti vlagateljevega zatrjevanja in dokazovanja očitkov naročniku se opravi skladno s šestim odstavkom 29. člena ZPVPJN, ki določa, da vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov, razen če dokaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti ali predložiti v predrevizijskem postopku. Ker ZPVPJN vsebuje določbo, ki ureja izjemo od sicer vlagatelju nedovoljenega navajanja novih kršitev, dejstev in predlaganja novih dokazov v opredelitvi do navedb naročnika, uporaba določbe 286. člena ZPP v povezavi s 13. členom ZPVPJN glede tega vprašanja ne pride v poštev.

Glede na to, da je zahtevek za revizijo vložen zoper odločitev o oddaji naročila (ne pa zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), ugotovljenega prav tako ne spremeni sklicevanje vlagatelja na tretji odstavek 16. člena ZPVPJN.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika zatrjuje, da je po vložitvi zahtevka za revizijo dne 3. 3. 2026, izvedel, da so dne 2. 3. 2026 na koordinacijskem sestanku z naročnikom gradbeni izvajalci prejeli informacije o podatkih, ki naj se upoštevajo pri pripravi projektne dokumentacije in načinu postopanja naročnika v primeru, da vlagatelju konkurenčna tehnologija v predmetnem postopku ne bo izbrana. Predmetni postopek še ni bil pravnomočno zaključen, ravnanje naročnika pa kaže na vnaprejšnje favoriziranje izbranega ponudnika oz. tehnologije, ki jo ponuja. Gre za zlorabo postopkov javnega naročanja in kršitev temeljnih načel ZJN-3, ki ima vpliv tudi neposreden vpliv na racionalnost in učinkovitost porabe javnih sredstev. Zatrjuje, da s temi očitki

ni prekludiran in v izkaz zatrjevanega predlaga zaslišanje vseh oseb, prisotnih na navedenem koordinacijskem sestanku, Državna revizijska komisija pa naj pridobi tudi zapisnik tega sestanka. V vlogi z dne 11. 3. 2026 vlagatelj prilaga še v izkaz zgornjih navedb pridobljena pisna dokazila z dne 10. 3. 2026. Tudi za te navaja, da z njimi ne more biti prekludiran.

Državna revizijska komisija v zvezi z izpostavljenim zatrjevanjem in dokazovanjem vlagatelja ni presojala, ali je vlagatelj z njim v smislu šestega odstavka 29. člena ZPVPJN pravočasen ali ne. Neodvisno od odgovora na to vprašanje namreč Državna revizijska komisija ugotavlja, da navedbe vlagatelja glede ravnanj naročnika pri izvedbi gradbenih del v operacijskem prostoru, v katerega se bo vgradila oprema, ki je predmet tega javnega naročila, za presojo v tem postopku spornega vprašanja – pravilnost oz. zakonitost ravnanja naročnika v zvezi s ponudbo vlagatelja - pravno niso relevantne. Iz navedenega Državna revizijska komisija teh vlagateljevih navedb vsebinsko ni obravnavala, posledično pa tudi ni izvedla njegovih, s temi navedbami povezanih dokaznih predlogov, saj ti niso bili potrebni.

Čeprav Državna revizijska komisija že iz zgoraj pojasnjenega ni obravnavala sklicevanja vlagatelja na kršitev načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, vseeno opozarja še na, že večkrat zavzeto stališče (npr. odločitve v zadevah št. 018-090/2015, 018-101/2021, 018-114/2024, 018-152/2025), skladno s katerim omenjeno načelo ni namenjeno zaščititi položaja ponudnikov, temveč zaščititi javnega interesa, ki se odraža zlasti v racionalni porabi javnofinančnih sredstev. Le-tega, skladno z drugim odstavkom 6. člena ZPVPJN, varujejo zagovorniki javnega interesa, med katere vlagatelj ne spada, zato se že po naravi stvari v zahtevku za revizijo na kršitev omenjenega načela praviloma ne more uspešno sklicevati (tega se, kot navaja, zaveda tudi sam).

Vlagatelj zatrjuje tudi, da bi bilo ravnanje naročnika, če bi postopek oddaje predmetnega javnega naročila razveljavil in začel novega, očitno fiktivno in bi pomenilo zlorabo postopkovnih pravil z namenom izigravanja pravil javnega naročanja in favoriziranja izbranega ponudnika. Z izpostavljenim vlagatelj zatrjuje kršitve, ki se nanašajo na bodoče postopke javnega naročanja, za katere v tem trenutku niti ni mogoče ugotoviti, ali bo do njih sploh prišlo. Vlagatelj s temi navedbami torej ne zatrjuje kršitev, ki se nanašajo na obravnavani postopek oddaje javnega naročila, temveč zatrjuje hipotetične kršitve naročnika v morebitnih bodočih postopkih javnega naročanja, čemur zahtevke za revizijo ni namenjen (prim. prvi odstavek 5. člena ZPVPJN). Izpostavljenih navedb vlagatelja Državna revizijska komisija zato vsebinsko ni obravnavala.

c.

Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da je naročnik s svojim ravnanjem v obravnavanem primeru kršil tako določbe lastne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila kot tudi določbe ZJN-3, je Državna revizijska komisija v skladu z 2. alinejo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila odločitev naročnika kot izhaja iz točke 2 dokumenta št. 4300-16/2021-2718-505 »*Odločitev*« z dne 3. 2. 2026.

Z razveljavitvijo odločitve o oddaji naročila se postopek oddaje javnega naročila vrne v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb. Na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN Državna revizijska komisija naročnika, z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje predmetnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3. Če se bo naročnik odločil, da bo nadaljeval postopek oddaje javnega naročila s sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila, mora ponovno presojo ponudbe vlagatelja opraviti skladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in določbami ZJN-3, zlasti ob upoštevanju poglavja 2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega

naročila, petega in šestega odstavka 89. člena ZJN-3 ter ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in kasnejših vlogah uveljavljal povrnitev stroškov pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (relevantni del prve povedi tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 in naslednji.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 25.000,00 EUR;
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 9.000 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 6.588,00 EUR;
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk ter 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 100 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 73,20 EUR;
- strošek izdelave strokovnega mnenja, pridobljenega v revizijskem postopku, v višini 2.500,00 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala v zahtevku za revizijo priglašeni stroškov za »sestaneke s stranko« in »pregled listin in dokumentacije«, saj je upoštevala, da predstavljata storitvi, ki sta vključeni v storitve iz tarifne številke 44/1 OT, in ju ni mogoče priznati kot samostojnih storitev, ki nista zajeti v drugih tarifnih številkah OT (prim. npr. odločitev Državne revizijske komisije št. 018-083/2016, 018-017/2017, 018-081/2022, 018-049/2026).

Državna revizijska komisija vlagatelju prav tako ni priznala priglašeni stroškov za sestavo vloge z dne 26. 2. 2026 (dopis vlagatelja naročniku), stroškov za sestavo vloge z dne 6. 3. 2026 (opredelitev do navedb naročnika), vloge z dne 11. 3. 2026 (predložitev dokazil v zvezi z nekaterimi navedbami iz vloge z dne 6. 3. 2026), vloge z dne 20. 3. 2026 (opredelitev do navedb izbranega ponudnika) in vloge z dne 5. 6. 2026 (opredelitev do strokovnega mnenja in do navedb izbranega ponudnika v njegovi opredelitvi do prevodov), posledično pa tudi ne izdatkov v zvezi s temi vlogami (strošek odvetniške storitve za sestavo vloge, sestanek s stranko, pregled listin in dokumentacije, izdatki v pavšalnem znesku, DDV). Navedeni stroški po oceni Državne revizijske komisije namreč niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT), saj navedbe v omenjenih vlogah niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve. Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašene stroška prevoda v višini 100,00 EUR, saj dejanske višine tega izdatka vlagatelj ni izkazal, s tem v zvezi priglašene materialne izdatke v pavšalnem znesku po 11. členu OT in DDV pa je Državna revizijska komisija vlagatelju priznala, kot izhaja iz zgoraj navedenega.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 34.161,20 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva se zavrne.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Državna revizijska komisija je vlagatelju na podlagi drugega odstavka 36. člena ZPVPJN s sklepom št. 018-033/2026-8 z dne 31. 3. 2026 naložila, da mora založiti predujem za izdelavo strokovnega mnenja v višini 3.000,00 EUR, kar je tudi storil. Strokovnjak je svoje delo obračunal v znesku 2.500,00 EUR, kar Državna revizijska komisija ocenjuje kot ustrezno višino in mu jo priznava v celoti.

Glede na navedeno se vlagatelju na njegov račun vrne preostanek založenega zneska predujma za izdelavo strokovnega mnenja, tj. znesek v višini 500,00 EUR.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper odločitev o zahtevku za revizijo je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Igor Luzar, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik,
- ministrstvo, pristojno za javna naročila.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.

V vednost:

- Oddelek za splošne, pravne, finančne in kadrovske zadeve, tu.